

1 kontakt

med

B A P T I S T K I R K E R N E

Nr. 5

August
September

2014

Israels to søer

Israel har to søer. Kinneretsøen (som måske bedre er kendt som Genesaret sø eller Galilæa sø) og Det Døde Hav (som på trods af navnet ikke er et hav, men en sø).

Galilæa sø er ikke særligt stor. Den er faktisk kun 168 kvadratkilometer, hvilket omtrent svarer til 4 gange størrelsen på Arresø, Danmarks største sø. Men det er en sø, der er fuld af liv, og den er meget vigtig for Israel. Galilæa sø er nemlig landets vigtigste vandreservoir og van-

der blandt andet de tørre, sydvestlige dele af Israel. Mange fiskere tjener også deres levebrød her, blandt andet ved at fange Peterfisken (tilapia), en delikatess, som mange restauranter sætter pris på.

Floden Jordan, som løber gennem Galilæa sø, løber videre sydpå og ender til sidst i Det Døde Hav. Dødehavets vandoverflade er jordens laveste punkt og ligger 417 meter under havets overflade. Og ligesom navnet antyder, findes her intet liv - ingen vækster og dyr overlever på grund af det høje saltindhold. Den, som begiver sig ud i Dødehavet for at bade, må finde sig i, at det svier i øjne og åbne sår pga. saltene og mineralerne i vandet.

Hvad er så forskellen mellem den livgivende sø og det døde hav? Det er ikke vandet i sig selv - samme vand fra Jordan løber i begge søer. Forskellen er, at Galilæa sø ikke kun tager imod Jordans vand, men den har også udløb. For hver dråbe vand søen tager imod, giver den også en dråbe

videre. Det Døde Hav derimod har ikke noget udløb. Hvis man ser bort fra fordampningen, bliver hver dråbe, som løber ind fra Jordan, i Det Døde Hav.

Den sø, der giver videre, løber over af liv, men den, som beholder alt for sig selv, er helt død.

Fra bogen:

"Der er altid en vej" af Christina Reftel

Guds mission er, at Guds kærlighedsliv gives videre gennem Jesus til bl.a. os. Det, vi modtager fra Gud af kærligt liv, kan vi give videre til liv for andre - og til liv for os selv (Eller vi kan beholde det for os selv - til død for os selv).

Stort er det derfor, at vi får lov at forsætte Guds mission alle dage indtil verdens ende ved at give dét videre, som vi selv har modtaget. Og kun ved at give det videre, kan vi bevare det, vi har fået. Det er Guds missions overraskende velsignelse.

Dette nummer handler om mission. God læselyst.

Poul A. Beck

Giv det videre

"Se, Jeg er med jer. . ."

FOTO: John Nicholson

At vi må være ét

Billedet er et franciskansk halskors fra bjerget La Verna, i Toscana.

Det viser 3 hænder, en gul, en sort og en hvid, der mødes på korset, forenet i Kristus.

Korset minder os om Guds mission, at vi alle må være ét i Kristus Jesus.

At alle folkeslag, fx asiatiske, afrikanske og europæiske, må forenes i Guds grænseløse kærlighed.

Men nu, da I er i Kristus Jesus, er I, som engang var langt borte, ved Kristi blod kommet nær.

For han er vor fred.

Han gjorde de to parter til ét, og med sin legemlige død nedrev han den mur af fjendskab, som skilte os...

For i sig at skabe ét nyt menneske af de to og således stifte fred

Fra Efeserbrevet kap 2, vers 11-18

Lad os holde fred.

Lad os være forenet i Kristus.

Lad os være med i Guds nye menneske.

Lad os - ved at holde fred - være medarbejdere på Guds forsoning for alle folk i Kristus Jesus.

Og se, han er med os alle dage.

Når du vil bede.

Jesus, vort håb,
selv om vi er skrøbelige,
ønsker vi at følge Dig på vejen
som leder os til at elske
på samme måde
som Du elsker os.

Kristus, Jesus,
gennem Dit Evangelium
forstår vi, at nåde er det,
der betyder mest.
Så giv os hjerter
der flyder over af venlighed.

Br. Roger af Taizé

Herre, lad os bestræbe os på
at hjælpe dem, der lider mest.
Det er begyndelsen til al fred.
Der holder døden op.
For har vi kærlighed nok
til at lægge vor hånd
i hånden på de mest
ulykkelige,
så vil vi i vor anden hånd
finde Din vidunderligt
livgivende hånd,
for Du er kærlighed.
Amen.

Abbe Pierre

Kraft til at følge dig

Ved Jesu kors.
Herre, Jesus Kristus,
vi løfter vore øjne til dit kors.
Lad os se din dybe ydmygelse
og indse, at hvor du er,
skal også dine tjenere være.
Fri os fra angsten i lidelsen,
og giv os kraft til at følge dig.
Amen

J. Heinzelmann

Herre!

Giv mig styrke
til at være den, jeg er,
giv mig glæde og kærlighed
og mod til at gøre det rigtige.

Helena Hauge

kontakt Kirkeblad for 2 danske baptistmenigheder
105. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu

Regnskab: Lissy Grarup, Brande, tlf.: 5328 8862, lissy.grarup@dbs.dk

Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

Mission Mulig

I Joh kap 6, vers 1-14 kan vi læse om, hvordan disiplene står over for en umulig mission: At skaffe "mad" til 5.000.

Men "Mission Impossible" bliver i høj grad til Mission Mulig. Der er to personer, jeg gerne vil tage frem.

Den første er Filip.

Han er vist den jordbundne og fornuftige type. Jesus vælger at tage ham

lidt i skole denne dag, og spørger ham: *Hvor* skal vi få mad til så mange?

Så ville det enkle svar vel være: Hos Gud. Gud, der giver os dagligt brød og alt, hvad vi behøver, dér kunne vi vel også få brød nu? Så hvis Filip skulle "bestå" Jesu lille prøve her, så skulle han vel tillidsfuldt have svaret: Hos Gud.

Men Filip er sikkert opdraget til at klare sig selv. Der skal være orden i økonomien og i tingene. Sådan ligner

han vel de fleste af os. Så Filip svarer, som vi sikkert også ville gøre: Vi har kun

200 kr. Det forslår jo ingen steder. Jesus spørger: *Hvor?* Og Filip svarer: *Hvordan?* Med hvilke midler. Hvor ofte mon vores liv strander, fordi vi straks begynder at skaffe midler til at nå målene, frem for at søge kilden til alt godt: Gud.

Den anden, jeg vil tage frem, er Andreas.

Han gør det bedste, han kan. Han har fået øje på en lille dreng. Andre-

as har blik for de små, som vi let overser, fordi vi ikke tror, de har noget videre at bidrage med. Andreas tror da heller ikke synderligt meget på, at det hjælper. Han siger jo: Hvad er det til så mange? Andreas' tro er ikke nogen videre stor og fantastisk tro. De fleste af vores tro ligner nok Andreas'. Og Andreas' tro ligner vist meget vores tro.

Men det lidt, som vi har at komme med til Gud, gør hele forskellen, hvis vi kommer med det lidt, vi har, frem for

at sidde fastlåst i vores egne beregninger over, hvad vi kan og ikke kan.

Selv om vi måske ofte tænker: I forhold til Gud er det jo ingenting, så er det villigheden til at give videre, der

gør hele forskellen.

For da er det, at Gud på sin forunderlige måde, som kun han ved hvordan, gør sit under, så at det, som i Filip's beregnede verden virkelig *er* for lidt, i Guds verden virkelig *bliver* til brød, til liv, til overflod. Til Liv i overflod.

Jeg tror, vi alle rummer både en Filip-side, der regner og siger: Det går aldrig. Og en Andreas-side, der tøvende

og famlende kommer med det lidt, vi har, og siger: Men hvad forskel gør det?

Og netop denne forskel: Om vi beregner os til: Det går aldrig. Eller om vi tøvende siger: Hvad forskel gør det? Det gør netop hele forskellen i Jesu hænder.

Så lad os blot slippe den indre Andreas løs. Det gør i Jesu hænder en kolossal forskel.

Da bliver Mission Mulig.

Poul A. Beck